

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 14. Episcopatus Siciliae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

§. XIV.

*Episcopatus Siciliae.*Sæculum XI.
A.C. 1093.

Rogerus Comes, tota pæne Sicilia armis subacta, gratum Deo animum pro tanto Beneficio exhibiturus, cœpit Justitiam administrare, viduas tueri & orphanos, Divinis Officiis frequenter interesse, Fideles ad solvendas decimas compellere, Ecclesias reparare, earum redditus sua munificentia augere, mala denique omnia tollere, quorum causa per annos plus quam ducentos Infidelium Dominatio extiterat. Nihil vero antiquius habuit, quam Episcopatus restituere. Supra meminimus, Panormi Episcopum Græcum fuisse illo tempore, quo Robertus Guiscardus illam civitatem anno millesimo septuagesimo primo cepit. Postea Ecclesiæ Panormitanæ præfuisse legitur Archiepiscopus Latinus, nomine Alcherius, cui ut faveret Gregorius VII. Papa, data Bulla decima sexta Aprilis anno millesimo octogesimo tertio, omnia ejus Jura confirmavit, & Pallium concessit. Alcherius usque ad annum millesimum centesimum nonum superstes fuit. Comes Rogerus, postquam Taurominium ad deditionem compulset, *Trainæ* seu *Traginæ*, urbe vicina, Ecclesiam in honorem Sanctæ Virginis fundavit, ornavit, & opibus auxit. Ad-

Gaufr. Malat. IV.

c. 7.

*Sup. lib.**LXI. §. 38.**Gaufr. II.**c. 45. Rocch.**Pirrus to. I.*

p. 100.

Gaufr. III.

c. 19.

Sæculum XI. junxit monasterium Ordinis S. Basilii, & A. C. 1093. tandem illam Ecclesiam ad Sedis Episcopalis Dignitatem evexit; quam deinde, suadente Summo Pontifice, Messanam, ubi olim, ex antiqua traditione, Episcopus federat, transtulit.

Dippl. ap. Pirrum to. I. p. 452. Primus Episcopus Traginensis & Messanensis fuit Robertus, Comitum Moritanæ filius, ex Ducum Normanniæ Familia, Deliciæ, quam primis nuptiis sibi Comes Rogerius junxerat, frater. Is prius Abbas S. Euphemie in Calabria,

Diplo. ap. Pirrum to. I. p. 298. deinde Domine * Nostræ Traginæ, postea eidem Ecclesiæ atque etiam Messanensi Episcopus præfectus est; nam Ecclesiæ Traginensis & Messanensis aliquamdiu conjunctæ manserunt.

** Virginis. Diplom. ap. Fa.* Roberto Guiscardo regnante, cum Robertus Abbas S. Ebrulsi in Normannia in Italiam cum undecim monachis profectus fuisset, de injuriis, a compluribus suæ provinciæ Optimatibus sibi illatis, apud Alexandrum II. Papam conquesturus; eum Guiscardus, natus hujus Abbatie Vasallus, in terras, quas armis sibi subjecerat, honorifice exceptum, Ecclesiæ S. Euphemie, in litore maris Adriatici, prope rudera cujusdam vetustissimæ urbis, positæ, præfecit. Ibidem Robertus Guiscardus Monasterium extruxit, in quo defuncta ejus mater condita, eademque Abbati Monasterium Trinitatis

Venu

Venusinum subiecit, ubi Berengarium, Sæculum XI. A.C. 1093.
 Monachum S. Ebrulfi, Abbatem esse ius-
 fit. Berengarius, cum ibi viginti non
 plus monachos, admodum tepidos, in-
 venisset, Regulam reduxit, Monachos-
 que ferme centum collegit; ex qua Con-
 gregatione postea complures Abbates &
 Episcopi sunt evocati. Ipse Berengarius
 Episcopus Venusinus, Urbano II. S. Pe-
 tri Cathedram tenente, electus est. Ce-
 terum Robertus Guiscardus tertium
 quoque Monasterium, videlicet Sancti
 Michaelis Meliti seu Mileti in Calabria
 S. Ebrulfi Abbati contulit. Porro in
 omnibus tribus monasteriis alumni ad
 easdem consuetudines & eundem can-
 tum servandum, ut ista in Monasterio
 S. Ebrulfi vigeant, instituti sunt.

Primus Episcopus Catanensium fuit
 Ansgerus, ex Gente Britonum, Prior Gaufr. IV. c. 7.
 monasterii S. Euphemie, monachis suis
 adeo charus, ut ipse Rogerius Princeps,
 ad eum obtinendum, Monasterium adire
 coactus fuerit, & vix efficere potuerit,
 ut eum Monachi dimitterent, & Ansg-
 rius onus Episcopale subire vellet. Episcopatus Catanensis.
 Ansgerus ipsius Papæ manibus ordinatus ap. Rocc. to. 7. 2. p. 19.
 est, quod Comes Rogerius testatum fe-
 cit edito diplomate, in quo ita loquitur:
*Urbanus II. Papa mihi, Filio suo Spiritu-
 tuali, præcepit, ut Ecclesiam tuear, ejus-
 que augmentum omnibus viribus curem.*

Sæculum XI. A C. 1093. *Quare, postquam Siciliam a Saracenorum jugo liberavi, Ecclesias in diversis locis construxi, Episcopos, jubente Papa, qui eis manus imposuit, constitui, singulis Diœcesim & census congruos dedi, ne alter alteri gravis esse cogatur. Inter alios Episcopos Anserium, Priorem Sanctæ Euphemie, Abbatem & Episcopum Civibus Catanensibus præfeci, atque licentiam dante Urbano II. Papa, qui eum ordinavit, Urbem Catanam Abbatia & Episcopatus Sedem designavi. Postea prædicia enumerantur, quæ Rogerius Ecclesiæ Catanensi in illa Diœcesi dono confert. Est autem hæc Charta vigesima sexta Aprilis anno millesimo nonagesimo primo data. Eadem leguntur in Bulla Urbani II. data ad Anserium Episcopum eodem anno, die Martii nona, qua, ut conjicere licet, Ordinationem accepit. In ea statuit Pontifex, ut idem, qui Abbas Monasterii S. Agathæ, semper etiam Episcopus Catanensis esset.*

Pleraque vero istarum Ecclesiarum in Sicilia anno millesimo nonagesimo tertio restitutæ fuere, quod exploratum fit ex Decreto Comitis Rogerii, pro Ecclesia Agrigentiniensi dato, in quo hujus Diœcesis limites designat. Primus in Ecclesia Agrigentiniensi Episcopus fuit Gerlandus, Vesuntione natus, sanguine propinquus Comiti Rogerio, ejusque fratri

fratri Roberto Guiscardo, a quibus in Calabriam advocatus est; ubi primum electus Cantor Ecclesie Cathedralis Miletensis, sed pessimos civium mores abominans, Vefuntionem reversus est; unde eum Rogerius Comes revocavit, ipsum in Sede Agrigentina Episcopum collocaturus. Ordinatus est Gerlandus ab Urbano II. eamque Sedem annis duodecim tenuit. Ceterum vigesima quinta Februarii, nempe in die obitus sui, cultu Sanctis exhiberi solito honoratur.

Primus Episcopus Mazarenfis fuit Stephanus *ferreus*, patria Rotomagensis, & ipse Comiti Rogerio affinis, qui Diplomate mense Octobri anno millesimo nonagesimo tertio dato ejus Diocesis amplitudinem definivit. Ceterum Stephanus adhuc anno millesimo centesimo vigesimo quarto in vivis degebat. Primus Ecclesie Syracusanæ Episcopus præfuit Rogerius, Ecclesie Traginensis Decanus, vir scientia & virtutibus insignis. Quem sibi eripi urbs Traginensis amare luxit, quod ipse absente Episcopo Dioccesim sapienter rexisset, & consilio acer cives in negotiis quoque secularibus adjuvisset. Igitur a Comite Rogerio Episcopus Syracusanus, id suadentibus illius provincie Episcopis, delectus, ordinatur ab Urbano II. Papa, qui Diocesis ejus fines, Bulla Anagninæ, prima die Decembris anno

Sæculum XI.
A.C. 1093.

p. 273.

ibid. p. 500.
Gaufr. IV.
c. 7. *Pirr. to.*
2. p. 152.

Sæculum XI. millesimo nonagesimo tertio, data, po-
A.C. 1093. fuit. Obiit vero Rogerius Episcopus
 anno millesimo centesimo quarto. Præ-
 ter Episcopatus, Comes Rogerius in Si-
 cilia complura monasteria reparavit, &
 non nulla a fundamentis erexit, Urbani
 Papæ consilia secutus. Hinc Urbanus
 Ecclesiæ Siculæ Restaurator habitus;
 cujus mandata illius Insulæ incolæ exin-
 de nunquam non venerati sunt.

§. XV.

Res Ecclesiæ Attrebatensis.

In Francia interea negotium, de separan-
 do Episcopatu Attrebatensi a Cameracen-
 si, illi quorum intererat urgebant.

Sup. §. 6. Clerici populusque Attrebatensis, acce-
Baluz. 5. pta Bulla, secunda Decembris anno mil-
miscell. p. lesimo nonagesimo secundo data, a Rei-
 239. naldo Archiepiscopo Remensi petierunt,
 ut Legatum mitteret, qui Electioni novi
 Episcopi præesset. Rescripsit Archiepi-
 scopus, præcipiens; ad Concilium, quod
 Remis, Dominica tertia Quadragesimæ,
 vigesima Martii, anno millesimo nonage-
 simo tertio, celebraturus esset, venirent,
 illuc enim etiam Clericos Cameracenses
 a se vocatos esse, ut documenta exhibe-
 rent, quibus Ecclesiam Attrebatensem
 subjectam esse probarent. Huic Conci-
 lio interfuerunt illius Provinciæ Episcopi
 sex, Hugo Sueffionensis, Elinandus Lau-
 dunen-